

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address all undelivered issues of the **Morning Star** to:-
The Manager,
 "Morning Star",
 Vaddukoddai.

Censorship

Press censorship imposed on 1-2-85 continues. It has now been extended to include news or articles on the Universities of Sri Lanka.

Corrections

We regret that many printing errors have crept into our issue of 22-2-85. Some of the important corrections are:-

- On Page one, the first sentence of the third paragraph of the article on Mr. V. Jeyarajasingam is badly mixed up. It should read:— *With a physique resembling that of a boxing champion, Jeyarajasingam did "bestride" the athletics world of his day like a 'colossus'.*
- In the same article, Para 5, please strike off the word 'not' in the second line.
- In the last para of the Editorial third line, the word 'some' must be substituted for 'come'.
- The first line of the "In Memoriam" (Page one) should read *"The love you showed so warm and tender"*

College of Education

3,000 apply for 875 seats

Nearly three thousand advanced level qualified candidates have applied for the 875 vacancies for teachers at the newly formed College of Education of the Ministry of Education.

Of this number two thousand will be called for an interview, the selection being done through a computer on the basis of merit.

Candidates finally selected will be put through a three-year course of training at the Teachers' Training College. They will be paid an allowance of Rs. 600 a month during their period of training a senior official of the Ministry said.

At the end of their training, recruits will be expected to pass an examination.

Teachers' Training Colleges at Mirigama, Uyanwatte, Musaeus, and Patalagedera will accommodate 200 recruits each while Bandarawela will have 75 recruits.

District Council Elections

Elections for the District Development Councils due in May this year, have, it is learnt, been postponed. The Councils of all Districts (25 of them) have been functioning except those in the Northern and Eastern provinces. The first DDC Elections were held in May 1981.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. QB/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 145 JAFFNA, FRIDAY, 1st MARCH, 1985 No. 9

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Opinion

Blood and Soil

In ancient times, especially in the Middle East, when people were conquered, they were taken as slaves, either to the lands of their conquerors, or to some other territory, and some other people were settled in their land, thus destroying the link between "blood and soil" The Bible is full of such instances. One of the earliest examples was the capture of Samaria (721 B. C.) and the transportation of their people. It happened again when Babylon captured Judea, and finally, when the Roman general Titus captured Jerusalem in 70 A. D. and forbade any Jew to possess a copy of the Torah or to circumcise his children upon pain of death, and the Jews had, in order to practice their religion, to disperse over the rest of the Mediterranean world.

It is a strange thing that we in Sri Lanka should attempt the same kind of technique in solving the present "ethnic" problem on perhaps the advice of those who were the earliest victims of it. In the name of Democracy we are proposing to settle Sinhalese in the areas hitherto occupied by the Tamils, and Tamils are to be settled in Sinhalese areas. How a person in fertile Ruhuna will be persuaded to settle in arid Valvetthirurai is beyond our comprehension; but what is more incomprehensible is that these ideas should be propagated by responsible people.

The mind reels at the international possibilities this idea presents. One way for Indira Gandhi to have solved the problem of the Akali Sikhs would have been to forcibly settle them in Travancore and to have transported the people of Andhra Pradesh to the Punjab. One way for the United Nations to solve the problem of South Africa would be to transport white South Africans back to Holland or Germany and settle the Ethiopians there. Despite the legacy of Cromwell it is a solution that Margaret Thatcher would do well to consider as a solution to the Irish Question.

Democracy, the rule of the majority, was never meant to be a device for the suppression of minorities. A political minority gains its distinctiveness by living in a contiguous area, speaking its own language and practising its own religion and culture. The right to cultural self determination is a human right, and it is wrong for anyone to attempt to remove it, especially for those who have signed the convention on Human Rights. It is one thing to affirm that everyone has an equal right to settle anywhere in this country. It is quite a different proposal for the State to mix up populations so that all minorities will always be outnumbered by the majority community. Every cultu-

St. John's College, Jaffna

cordially invites

Old Boys, Parents, and well wishers

to the opening and dedication of the following buildings at 8.45 a. m. on Monday the 11th of March 1985.

K. Pooranampillai Block

by the Rt. Rev. D J. Ambalavanar, Bishop of Jaffna.

P. T. Mathai Block

by Mrs. G. E. S. Chelliah, Principal Emeritus, Chundikuli Girls' College.

E. M. Ponnudurai Pavilion

by Mr. J. G. Aseerwatham, High Court Judge

We shall greatly appreciate your presence on this occasion.

27-2-85.

C. E. Anandarajan
Principal.

Two Women AGA's for Jaffna District

Miss Mythili Somasundaram B. A. (Hons) has been appointed AGA, Velanai. She is the daughter of Mr. K. Somasundaram, Education Officer, Kilinochi and of Mrs. Somasundaram, Vice-Principal, Ramanathan College, Chunnakam. The other appointment is Miss Shanthi Subramaniam, B. A. (Hons) as AGA, Kayts. Both these candidates were selected last year on the results of an open competitive examination for recruitment for the Sri Lanka Administrative Service (SLAS).

They have just completed their training as 'cadets' in Colombo.

Death of Mr. K. C. Nadarajah

Mr. K. C. Nadarajah, an eminent criminal lawyer of Sri Lanka died on 22-2-85. He was 67. He had appeared in leading cases as the Turf Club Robbery Case, the Sathasivam Case and the Ranjani Taxi Murder Case.

He served in many African and Caribbean countries as Nigeria, Zambia, Bermuda and Western Camerons as Attorney General, legal adviser and judge.

Mr. Nadarajah whose native place is Karaveddy was the son of the late Gate Mudaliyar K. Sinnathamby and Mrs. P. Sinnathamby and a brother of Dr. (Miss) Siva Sinnathamby, Medical Consultant.

The funeral took place in Colombo on Sunday (24-2-85) Mr. Nadarajah leaves behind his wife, Maheswary, a son and daughter.

Death of Mr. K. Gnanachandran

We regret to record the death of Mr. K. Gnanachandran (52), G. A., Mullaitivu under tragic circumstances. He was a senior public servant in the country and had been in the judicial service

ral minority needs to preserve its identity.

Rev Shelton A de Silva
Methodist Church
Colombo South Circuit.

[From: 'Lanka Guardian' Feb. 15]

before he became a Government Agent.

The funeral took place on Monday (25-2-85) at Police Station Road, Chavakachcheri, his native place. Mr. Gnanachandran is the son of the retired Post Master Mr. K. Kanagasabai and Mrs. Kanagasabai of Chavakachcheri.

He leaves behind his wife, Sarojinidevi, five daughters and a son.

News in Brief

No suitable accommodation:

A Scheme to establish three branches of the Jaffna Public Library in Nallur, Chundiculi and Vannarponnai is held up because of the difficulty in getting a suitable building for rent. Access now to the Jaffna Public Library is not easy because of transport difficulties and considerations of security.

A similar problem has arisen it is learnt in an attempt made by well wishers and citizens committees to establish maternity centres at Vannarponnai, Nallur, and Arialai to ease the congestion at the Jaffna Hospital and to help mothers in these areas from the difficulties which they may encounter in an emergency, when a patient needs urgently to be warded.

There are no suitable houses available for rent in these suburban areas to meet the requirements of a maternity centre.

Indo-Lanka Ferry Service

Many families of people awaiting repatriation to India have been put to considerable hardship by the suspension of the Indo-Lanka Ferry Service between Talaimannar and Rameshwaram.

Many of these repatriates had sent their families earlier and had waited to get their Provident Fund benefits and other terminal dues. They have no means to pay for an air passage and with no date for the resumption of the Ferry Service, they have to live on their savings. Most of those affected are estate workers who have terminated their employment.

சிலுவைக் காட்சி

இன்று அரசியல் பெருந்தலைவர்கள் போட்டியிட்டுக் கொண்டு உலகத்தைச் சுற்றுவதை நாம் காண்கிறோம். உலகம் தங்களைச் சுற்றி வரவேண்டும் என்ற ஆசைபோலும்! உலகத்தை வாழ்விப்பதற்குரிய ஆற்றல் தங்களிடத்தில் உள்ளது என்பதை மற்றவர்கள் நம்பவேண்டுமெனவே இவர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

உலகத்தைச் சுட்டுச் சாம்பராக்கித் துடைத்துவிடும் சக்தி, தங்களிடத்தில் இருக்கின்றது என்பதை உலகோர் உணர வேண்டும் என்பதற்காக பெருங்கடலிலும் பாலைநிலத்திலும் குண்டு போட்டுக் காண்பிக்கிறார்கள். உலகத்திலேயே படை யாற்றல் மிகுந்தவர்கள் நாங்களே, ஆயினும், நாங்களே சமாதானத்தை விரும்புகிறோம் என்று பறைசாற்றுகிறார்கள். அம்புலியை அடைந்த விட்டோம் மற்ற மண்டலங்களையும் சென்று பிடிப்போம் என்று ஆணவக்குரல் எழுப்புகின்றனர். படைக்குறைப்பு, அணுஆயுதக் குறைப்பு பற்றி தொடர்ந்து வல்லரசுகள் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி வருகின்றன. ஆனால் மூன்றாம் நாடுகளில் தொடர்ந்து போர் நடைபெற்றுக்கொண்டே வருகிறது. இலங்கையிலும் பிரச்சனை தான். பாக்கிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையில் மனக் கசப்பு வளர்ந்து வருகிறது. சீனத்தலைவரும், இந்தியத் தலைவரும் விரைவில் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்து வரக்கொள்ள எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையில் இருந்த நெடுங்கால உறவு பாதிக்கப்படுமா? என்ற ஏக்கம்!

இன்று உலகமே பரபரப்பாக இருக்கிறது. உலகை எங்கு நோக்கினாலும் அவசரநிலைமை? நம் நாட்டிலும் அவசரநிலைமை வழமையாகிவிட்டது! ஒவ்வொரு நாடும், ஒவ்வொரு கட்சியும், ஒவ்வொரு தலைவனும் ஒவ்வொரு மனிதனும் துடிதடிப்புடனும், விரைவுடனும் அசைந்த கொண்டிருக்கிற காட்சியையே இன்று காண்கிறோம். இதுதான் இன்றைய உலகம்.

இத்தகைய நிலையில், எருசலேம்குப் புறம்பே இரண்டு கள்வர்கள் மத்தியில் சிலுவையில் ஆணிகளால் அறையப் பட்டுத் தொங்கிய மனிதன் இயேசுவைப் பற்றிய செய்திக்கு என்ன முக்கியத்துவம் இருக்கமுடியும்? இது கடந்தகால கிழிச்சியென நாம் ஒதுக்கி விடமுடியாது. சாக்கிரட்டீஸ் நஞ்சு குடித்துச் சாய்ந்தார். ஆபிரகாம் லிங்கனை சுட்டு விழுத்தினர். மகாத்மா காந்தியின் நெஞ்சிலே குண்டுகள் பாய்ந்தன. இந்திரா காந்தியின் உடலிலும் துப்பாக்கிக் குண்டுகள், இவர்களும் விழுந்தனர். இவைகள் கிழிந்து முடிந்தவிட்ட அவலச் செய்திகள். ஆனால் கிறிஸ்துவின் சிலுவைக் காட்சி, கடந்த கால கிழிச்சிமட்டுமென்று, அது எக் காலத்திலும் கிழிக்கால கிழிச்சியாகவே இருக்கிறது. அவர் 'முடிந்தது' என்று முழுக்கிய வெற்றி முழுக்கம் இன்னும் கேட்டுக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. மனமக்களின் இரட்சிப்புக்கு ஏற்ற ஒரே வழி திறக்கப்பட்டு முடிந்தது. இனி அது இரட்சித்துக்கொண்டே இருக்கிற வழியாகும்.

'அவர் உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற (தீர்த்துக்கொண்டிருக்கிற) தேவாட்டுக்குட்டி' இயேசு கிறிஸ்துவின் இரட்சித் தகவல் பாவங்களையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திக் கிரிக்கும்', அது இப்போதும் நம்மைச் சுத்திக்கிரிக்கும். கிறிஸ்து பெருமானின் சிலுவைக் காட்சியே அது. இவர் தெய்வத்தில் தெய்வமானவர். அவர் செய்த அனைத்தும் கித்திய கிழிக்காலம்; முடிவில்லாத உண்மை. இன்றைய உலகம், ஏன், நமது நாடும், கிறிஸ்துவின் சிலுவைக் காட்சியை காண்பது அவசியம்.

எங்கள் நாட்டின் நிலைமையை நினைத்துப் பாருங்கள். இந்த சீர்குலைவின் மத்தியில் சிலுவைக் காட்சியை காண்கிறீர்களா? அவர்கள் ஆண்டவனாகச் சிலுவையில் அறைந்த போது நீ அங்கிருந்தாயோ? என்ற ஆங்கிலப் பாடல் ஒரு உண்மையைக் குறித்து வெளியிடுகிறது. அப்பொழுதென்ன? அப்பொழுதும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நாம் பார்க்க வேண்டும். நமது நாட்டிலும் காணவேண்டும் கிறிஸ்துவின் சிலுவைக் கோலம், எக்காலத்திற்கும் புதியதாகவே இருக்கும். நமது நாட்டில் உள்ள கலையங்கள் ஒழியவேண்டும், சமாதானம் நிறுவப்படவேண்டும், என்று நம் மக்கள் பலர் விரும்புகின்றனர். முயற்சி செய்கிறார்கள், சிலுவை நாதரால்

● மருத்துவமனை ஓய்வுநாள், மாணிப்பாய் தேவாலயத்தில் கடந்த 10-ம் திகதி (10-2-85) காலை 9.00 மணிக்கு, அருங்கிரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர் தலைமையில் சிறப்பாக அனுசரிக்கப்பட்டது. ஆராதனையில் அருள் திரு. S. N. சுருணாதன் அவர்கள் அருளுரை வழங்கினார். மாணிப்பாய், இணுவில் மருத்துவமனைத் தாதிமசர், சிறப்புப் பரடல்சன் பாடினர். இவ்விரு மருத்துவமனைத் தாதிமசர்க்கு இருவர் வேதப் பரடங்களை வாசித்தனர். தலைவரால் மருத்துவமனைப் பணிபரடங்களுக்குப் பிரதிஷ்டை செபம் செய்யப்பட்டது. ஆராதனையின் பின், அவ்வரும் தேநீர் விருந்தில் கலந்து கொண்டனர்.

● அண்மையில் குடாண் நாட்டில் இஸ்லாமிய சட்டங்கள் அமுலுக்கு வந்ததைத் தொடர்ந்து, அங்கு வசிக்கும் இஸ்லாமியர்கள்வரை சமூகத்தினர் துன்புறுத்தப்பட்டுவருகின்றனர். கிறிஸ்தவர்கள் பலர் பயங்கர தண்டனைகள் பெற்றனர். உடல் உறுப்புகளை வெட்டப்படுதல், சவுக்கடி போன்றவைகளை ஆபிரிக்காவின் கிறிஸ்

மாணிப்பாயைச் சேர்ந்த திரு. S. K. இராஜசிங்கம் மம்ப திகதி மகன், மசகிவி பிரிதர் ஷனு இராஜவிநோதிவிக்கும், உடுப்பிட்டி சபையைச் சேர்ந்த திரு. S. P. வீரவாகு தம்பதிகளின் மகன், செல்வன் ஜோயெல் இராஜசிங்கம் அவர்களுக்கும், சென்ம மராதம் 11-ம் திகதி (11-2-85) காலை 9.30 மணிக்கு மாணிப்பாய் தேவாலயத்தில் திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. திருமண ஆராதனை சபைக்கு அருள்திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர் அவர்கள் தலைமையில், மணமகளின் சகோதரன் அருங்கிரு. V. N. தர்மகுலசிங்கம் அவர்களின் உதவியுடன் நடத்தப்பட்டது. உடுப்பிட்டிச் சபைக்கு அருள்திரு. S. மனோபவன் மணமக்களுக்கு அறிவுரை வழங்கினார்.

தவ சபைகள் வன்மையாகக் கண்டித்துள்ளன. அனைத்து கிறிஸ்தவ சபைகளின் சம்மேளனத்தின் பிரதிநிதிகள் குழு வெவ்வேறு இப்பிரச்சினைகளை ஆராய், குடாண் அரசின் அழைப்பிழைப்பில் அங்கு சென்றுள்ளது.

மக்ளவுட் மருத்துவமனை — இணுவில்

சிறப்புப் பரடல்

மருத்துவமனை ஓய்வுநாள் — 10-2-85

ராகம்: கிவரஞ்சினி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

கருணைக் கடலே கடைக்கண் பார்ஜயா
இந்நாள் வரையில் காத்தீர் இன்னளும் காப்பிரே.

அனுபல்லவி

இருள் சூழ்ந்த வாழ்விலே அருணேயம் போல் வந்தீர்
என்றெனளும் உம் ஒளி வீசிடச் செய்விரே.

சரணங்கள்

1. பேர்சொல்லி அழைத்தீர் என்னைத் தெரிந்தெடுத்தீர்
நீரே எந்தன் சொந்தம் நாள் உமதன்பின் அடிமை
தெய்வீக அன்பும் அகமதில் பொங்கிட
மெய்மறந்தே சிந்தை மறுபுகழ்கிட.
2. என்னையே தந்தேன் உந்தனுக்கு ஊழியஞ் செய்ய
என்கரம் பிடித்தென்றும் நடத்தும் யேசுநாதா.
என்சித்தம் ஒளிறும் நிறைவேற விரும்பேனே
உம் சித்தம் போல் என்றும் என்னை நடத்திடும்
3. பாதையில் பாடுகள் பலுகியே வந்தாலும்
வாதை பிணியும் என்னை ஒருங்கே வருத்திலுளும்
வல்லமை குன்றிடாமல் வந்தென்மேல் அமர்ந்துமே
வருவாமல் அனுதினம் நடத்திடும் பரமேசா.
4. நீரே என்பிரகாரி நீரே என் நம்பிக்கை
உம்மின என் அஸ்திபாரம் அசையா நிலைத்திட
என் விசுவாசக் கப்பல் உம்மில் நங்கூரம் போட்டு
நித்திய கரைசேர நிமலாநின் சரண்புகுந்தேன.
5. உள்ளக் களிவோடு உழைக்கும் வைத்தியர்களையும்
அவருடன் துணைநின்று உதவும் தாதிகளையும்
பரமவைத்தியார் உந்தன் கரங்களில் என்றும் வைத்து
தவறாமல் துணைநின்று நடத்திடும் பரமேசா.

தான் தீமை ஒழிக்கப்படும் அவரால்தான் அனைவரையும் ஒன்றுபடுத்த முடியும். இன்று உலகிற்கு, நம் நாட்டிற்கு இன்றியமையாத தேவை சிலுவையே.

நாம் பாவத்திலிருந்து விடுபடாவிடின், நமது நிலைமை சீரடையாது, 'என்னிடம் வாருங்கள்' என அழைக்கும் அன்பின் தொனியைக் கேட்டு, நமக்காக சிலுவையில் தூன்புறம் இயேசு பெருமானிடம் நம்மை ஒப்படைப்போமாக, சிலுவைக் காட்சி கடவுளின் இதயக் காட்சி. தமிழ் மக்களுடன் சேர்ந்து இறைவனும் தூன்புறுத்தப்படுகிறார். இந்தக் காட்சியை எமது ஆட்சியாளர் என்றுதான் காண்பார்களோ? உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவின் சிலுவைத் திருவடிகளுக்கு முன் வர்களாகிய நமது கடமை.

"தீவினைக்கோர் அருமருந்தைச் சிலுவையினைச் சுண்டேனே,
தேவாதி தேவனையான் சிலுவையினைச் சுண்டேனே!"

என் அன்பில் நிலைத்திருங்கள்

[ஆன்மீகத் தியானங்கள்]

— D. R. A. —

9

மெய்வாழ்வு தரும் தண்ணீர்

[பேர. 4:1-28]

இறைவன்மேல் உறுதியான ஆப்பு வைத்து, அவருக்குள் புது வாழ்வைத் தொடங்குவதே, நிலைவான வாழ்வை அடைவதற்கு வழியென, நிறைவேற்றமுக்கு நமதரண்டவர் போதித்தார். இந்த மெய்யான வாழ்வு உறுதிபடைவதற்கு, 'இறைவனை ஆவியிலும் உண்மையிலும் தொழுவதே' (வ. 24) வழியென, சமாரியப் பெண்ணிடம் தாம் நடத்திய உரைபாடலில் இயேசுபிரான் கூறுவதை இன்றைய வேதப்பகுதியில் காண்கிறோம்.

இவ்வரையாடலில் காணப்படும் பல ஆன்மீகக் கருத்துக்களில் முக்கியமான மூன்றை மட்டும் இங்கு தியானிப்போம். முதலில், மனிதன் தன் ஆன்மதிரும்பத் தக்காட்சி செய்யவேண்டியதைப் பற்றி இயேசுபிரான் கூறியதைக் கவனியுங்கள். யூதமரபின்படி அனைவரும் பெரிதான மதிக்கும் பரக்கோபினை கிணற்றித் தண்ணீர், ஆண்டாண்டாக பல சந்திப்புகளை ஆற்றித் தவறாமல் போதிலும், அதனைக் குடிக்கும் எவனுக்கும் மீண்டும் தராமெடுக்கும். ஆனால், இயேசு கொடுக்கும் மெய்வாழ்வு தரும் தண்ணீரை எவன் குடிக்கிறானோ, அவனுக்கு ஒருபோதும் தராமெடுக்காது; அவன் என்று மூன்று மெய்வாழ்வைப் பெறும் படி அவனுக்குள்ளே பொங்கி பெரும் நீருறியுக்கும் (வ. 13, 14) என்பதை.

யூதமரபின்படி வாழ்வுதரும் தண்ணீர், நீதிச் சட்டத்திற்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பேரவான் தமது நூலில், வாழ்வு தரும் தண்ணீரை தூய ஆவியான வறுக்கு ஒப்பிட்டிருக்கிறார். இக்கருத்தை மனதில் வைத்து, இப்பகுதியை வாசித்தால், நமக்கு நிரந்தர பனத்திருப்பி அளிப்பது, யூத சட்டம் போன்ற பரக்கோபினை கிணற்றுத் தண்ணீரல்ல, மெய்வாழ்வு தரும் தண்ணீராகிய தூய ஆவியானவரே என்பது புலனாகும். இவ்வகை கப்போகங்கள், ஆண்டுகள் ஆகியன நமது ஆன்மீகத் தரக்கதை நிரந்தரமாகத் தீர்க்கவல்லவர. அவரிடம் நம்மை ஒப்படைக்கும்போது அவர் வசிக்கும் ஆவியை நம்மை மாற்றுவார். "ஆப்பமல்லாததற்காகப் பனத்தையும், திருத்தியெய்யைப் பொருளுக்காக உங்கள் பிரயாசத்தையும் செலவிடாது (பேர. 5:2), நீதியின்மேல் பசிராண் கொள்வோர் திருத்தியடைவார்கள் (மத். 5:8) என்பது அனுபவத்தின் பலர் கண்ட உண்மை. நமது ஆன்மா கடவுளுக்கு உடனே படைக்கப்பட்டுள்ளது, ஆகவே அவரோடு நிலைத்திருக்கும்போது தான் அது திருத்தியும் நிம்மதியும் பெறும்.

அடுத்ததாக, நாம் மற்றவர் களுடன் கொண்டுள்ள உறவுநிலை பற்றி இயேசுபிரான் கரிசனை கொடுவதை இங்கு காண்கிறோம். யூதருக்கும் சமாரியருக்கும் எப்போதும் விரோதமிருந்து கொண்டே வந்தது. ரபிமார்க்கு பெண்ணிடம் பகிரங்கமாகப் பேர்வது யூதவழக்கமன்றி. இந்தப் பழைய மரபு முறைகளை

ஆண்டவர் மீறிச் செயல்படுவதைக் கவனியுங்கள். சமாரியப் பெண்ணிடம் பகிரங்கமாக உரைபாடியது மட்டுமல்ல, குடிக்கத் தண்ணீர் தரும்படியும் (வ. 7) கேட்டார். யூதருக்கும் சமாரியருக்கு மிடையே உள்ள தடுப்புச் சுவர்களைத் தகர்த்து, நல்ல உறவு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதே எம்பெருமானின் நோக்கம். யூதர் சமாரியரிடம் உணவு வாங்கமாட்டார்கள். இயேசுவினை சீட்டர்கள், தம் குருவின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி, சமாரிய ஊருக்குள் உணவு வாங்கச் சென்றனர் (வ. 8). மனிதனின் கூட்டுறவிற்குத் தடைவித்தும் மரபு முறைகளை இயேசு கண்டிருக்கிறார். மேலும், குடும்பவாழ்வில் திருமண உறவின் மேன்மையைச் சமாரியப் பெண்ணிற்குக் காட்டு முகமாக, அவள் தன் கணவனை அழைத்து வரும்படி கேட்கிறார். தான் கூறியதற்கு அவர் அளித்த பதிலைக் கேட்ட அப்பெண், தன் வாழ்வு தவறான வழியில் செல்வதை உணர்ந்தான். நாம் பிறருடன் வைக்கும் தொடர்பு, உயர்ந்த பண்புடையதாய் இருத்தல் அவசியம் என்பதும் இங்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது.

இறதியாக, இறைவனை உண்மையாகத் தொழுவதென்பது என்பதை ஆண்டவர் விளக்குவதைக் கவனியுங்கள். அதாவது, இறைவனை நாம் அணுகும்முறை இங்கு விளக்கப்படுகிறது. நாம் இறைவனை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் தான் தொழவேண்டும் என்பதல்ல (வ. 21). அவர் எங்கு மிருக்கிறார் நாம் அடிபு நிறைந்த பக்தியுடன், தொழப்படுவார் இன்னொரு என்பதை அறிந்து, அவரை ஆவியோடும் உண்மையோடும் தொழவேண்டும் (வ. 22-24). இத்தகைய தொழுகையை இறைவன் ஏற்கிறார். பக்தியும் அன்புமற்ற, கடைக்கோசச் செயல்படும் தொழுகை பயனற்றது. நாம் இறைவனின் வைத்துள்ள அகிலிருந்துதான் உண்மையான தொழுகையெழவேண்டும். பக்தியும் அன்பும் ஒன்றாகச் செரும்போதுதான் நமது தொழுகை பயனுடையதாகும்.

சித்தியுங்கள், நாம் இயேசு கிறிஸ்துவின் விசுவாசம் வைத்திருந்தால் ஏன் வலியடைகிறோம்? நமது ஆன்மீகத் தரக்கதை தீர்க்காத உலக இன்பங்களை நாம் ஏன் நாடுகிறோம்? நாம் பிறருடன் வைக்கும் தொடர்பு ஆண்டவருக்குத்தான் இருக்கிறதா? நமது வழிபாட்டில் காணப்படும் குறைகள் என்ன? இவற்றை எப்படிப் போக்கலாம்,

சேயம்:

மெய்வாழ்வு தரும் தண்ணீரை எங்குத் தாரும் இயேசுவே, வறண்ட ஏன் உள்ளத்தை இத்தண்ணீரில் நிரப்பும் ஐயம், ஏன் அவருடன் நகலுறவு புண்டு, உண்மை உண்மையாக வழிபட அருள்புரியும்.

— ஆமென்

10

காண வருவீர் அவரை!

[பேர. 4:27-42]

சமாரியப் பெண், தரவ் செய்ததெல்லாவற்றையும் இயேசு கூறியதைக் கண்டு, ஆர்சரியமுற்றவளாய் அவர் மேலியாவாயிருக்கலாமென எண்ணித் தன் ஊர் மக்களும் அவரை

அறிவவேண்டுமென்ற ஆர்வத்துடன் ஊருக்குள் சென்ற, 'என் செய்கள் யாவும் எடுத்துச் சொன்னார் ஒருவர்! காணவருவீர் அவரை' என அனைவரையும் உலி அழைத்தான்.

இவளின் ஆர்வத்தைக் கண்ட ஆவலுச் சமாரியர் பலர், இயேசுவைக் காண ஆவலுடன் வந்தனர். அவர் உரைகேட்டு, அவர் மேல் விசுவாசம் கொண்டனர் தங்களுடன் தங்கும்படி அன்புடன் அழைத்தனர் அவரும் உடன்பட்டு இறுநாள் தங்கினார். அவர் மொழிபேட்ட இன்னும் பலர் அவரிடம் பற்றுக்கொண்டனர்.

'கிறிஸ்துவின் நாம் கொண்டுள்ள விசுவாசம், பிறர் சரணாகி விடுமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, நமது அனுபவத்தினாலாக உறுதிப்படும்வரை வளர்ந்து வரக் வேண்டும்' எனப் பேரவார் உலிவியம் டெம்பின் கூறுகிறார். அதாவது, நம்மிற் கிலர், நம் பெற்றோர், நண்பர், அருட்பணி யாளர் அல்லது நமசெய்தித்துண்டுப் பிரகாரங்கள் ஆகியவற்றில், ஏதாவதொன்றினால் தாண்டப் பட்டு, கிறிஸ்து, ஏற்றிருக்கலாம். இருந்தும், இதே நிலையில் நம் விசுவாசம் தரித்திருந்தால், அது நெடுநாள் நிலைக்குமெனக் கூற முடியாது என்பதே. ஆகவே, நாம் கொண்டுள்ள விசுவாசம் அனுபவ ரீதியாக மாறவேண்டும். இயேசுவின் விசுவாசங்கொண்ட சமாரியர், அப்பெண்ணைப் பார்த்து, 'இயேசுவை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டது, நீ சொன்னதனால் ஆகும்; அவருடைய நாங்களும் கேட்டோம்; உண்மையில் அவரே உலக மீட்பர் என்பதை நான்கு இன்றறிந்தோம்' (வ. 42) என்று கூறியதைக் கவனியுங்கள். இதுவே அனுபவரீதியான விசுவாசம். எமது விசுவாசமும் இவ்வயர் நிலையை அடைவேண்டும்.

காரில் யுல் என்ற உலகியல் அறிஞன், தாம் மரிப்பதற்குச் சிறிது காலத்திற்கு முன், தன் விசுவாச நிலையையறிய விரும்பிய தன் தன்னை நோக்கி, 'நான் இதுவரை கற்றத யாவும், படிப்படியாகக் கடவுள் இருக்கிறாரென்ற நம்பிக்கையில் என்னை வழிநடத்தியது. பின்னர், அவர் இருக்கிறாரென்பது மட்டுமல்ல, அவர் வாழ்கிறார், செயலாற்றுகிறார் என்பதை என் அனுபவத்தால் கண்டு கொண்டேன்' என்றார். இதையென்ப பற்றிய தனிபரிவு மட்டும் போதாது, அது நமது அனுபவ அறிவாக மாறவேண்டும். இத்தகைய விசுவாசம் நமக்குண்டா? இயேசுவின் அன்பை நம் வாழ்வில் அனுபவித்திருக்கிறோமா?

உலகியல் அறிவு, ஒருவரிடமிருந்து பிறதொருவருக்குக் கையளிக்கப்படக் கூடியது. ஆனால், தெய்வீக அறிவை ஒவ்வொருவரும் தத்தம் அனுபவத்தின் மூலம் தம் தரக்கிக்கொள்ள வேண்டும். 'அவர் சொன்னதை நான்கள் நேரில் கேட்டோம். அவர் உலக மீட்பர் என்பதை விசுவாசிக்கிறோம்' (வ. 42) என்று அச்சமாரியர், தாம் இயேசுவின் கொண்ட விசுவாசத்தைத் தமதாக்கிக் கொள்வதைக் கவனியுங்கள்.

மேலீடான ஆழமற்ற விசுவாசத்தை சமாரியப் பெண்ணில் காண்கிறோம். தான் செய்த அனைத்தையும் அவர் தனக்குச் சொல்லி விட்டார் (வ. 39) என்பதினாலும், அவன் இயேசுவின் நம்பிக்கை கொண்டான். இது ஆழமற்ற மேலீடான விசுவாசம். இப்படி நிலையிலிருந்து, நாம் நம்மை முற்றாக இயேசுவுக்கு ஒப்படைத்து, அவருக்குக் கீழ்ப்

உங்கள் கீழ்தனைக்கு!

கிறிஸ்து பெருமான் சமாதானப் பிரபுவாக எஞ்சலான நோக்கிப் பவனி செல்லுகிறார். அவர் எஞ்சலேமை நோக்கி வருகிறார். அந்நோக்கம் கண்ணீர் விடுகிறார். மனத்திலும்ப அழைக்கிறார்; ஆலயத்தைத் தூய்மை செய்கிறார். நம்மிடத்திலும் அதே செய்வருகிறார். 'வாசல்களே, உலகைத் தவிர உயிர்த்துங்கள்' — திறவுங்கள்.

மாரணம்

காலஞ் சென்ற திரு. அலெக்ஸ் தம்பையர் இயேசுதாசன் அவர்களின் மனைவி, திருமதி ஜய்சா செல்வம்மா ஜனவரி மாதம் 31ஆம் திகதி மாண்புமிகு உள் தனது இவ்வுலகில் காலமானார். அன்றாக இறந்த ஆரத்தனை சென்றமாதம் 2-ம் திகதி (2-2-85) காலை 9.00 மணிக்கு அருள் திரு. ஆர். அம்பலவாணர் அவர்களால் அவரின் இவ்வுலகில் நடத்தப்பட்டது. மாண்புமிகு உலகத் தோட்டத்தின் இவரின் உடல் போதார் அவர்களை நல்லடக்கஞ் செய்யப்பட்டது. இவர், காலஞ்சென்ற திரு. C. K. பேசுதாசன் அவர்களின் மருமகனாவார்.

படிந்து, நமது விசுவாசத்தைச் செயற்படுத்தும் போதுதான் நம் விசுவாசம் ஆழமும் உறுதியுமடைகிறது. இயேசு பெருமான் இறந்த மூன்றாம் நூற்றாண்டில் அடக்கஞ்செய்த கல்கலையைப் பார்த்து, உயிர்த்துடந்த இயேசுவை நேரில் காணுதல், அவர் உயிர்த்தாரை விசுவாசத்தின் (20:31) சீடரில் காணப்பட்ட இந்த உண்மை விசுவாசம் நம்மில் காணப்படவேண்டும்.

இறைவனின் விசுவாசம் கொண்டு அவரோடு இணைந்து வாழ்வோர், எப்போதும் அவர் சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து செயலாற்றுவார்கள். இயேசுபிரான், இறைவனின் சித்தத்தையடிச்செய்வதே தமது உணவாகக் கருதினார் (வ. 34). இக்கருத்தை, 5:36; 6:38 ஆகிய வசனங்களிலும் நாம் காணலாம். இப்பகை நமத்க்கு உலகத்தையே எப்போதும் செய்வதில் மனத்திருப்தியடைந்தார். இதுவே அவருக்கு உணவு (8:29). நமது தன் வாழ்விலும் இறைவனின் சித்தம் அனைத்தும் நிலைபெறப்பட வேண்டுமென நாம் உண்மையாக விரும்புகிறோமா? நம்மில்லாத விசுவாசத்தை நாம் திடமனதோடு செயல்படுத்துகிறோமா? பரவின இறைவனிடம் கொண்டு வருவதே அவரின் திருவுணர்ச்சித்தன்மை இயேசு உணர்ந்தார். இத்திருப்பணியில், இயேசுவின் உடனடி உறுதியாகக் கருபுவது நமது கடமை.

சேயம்:

சமாரியப் பெண்ணைப்போல, நானும் என் ஆன்மீக அனுபவங்களை பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் மனநிலையை எங்குத்தாரும் இயேசுவே, உமது அன்பை என் வாழ்க்கையில் அனுபவிக்கத்தக்க ஆறாலை எனக்கீற்றுகளும். உமது சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து செயலாற்றுவதே என் உணவு என நானும் உணர்ச்சி செய்யும் ஆண்டவர்.

— ஆமென்

EDITORIAL

The Christian Church: The Education Front

While the acute shortage of qualified teachers is a grave educational problem in the country, the shortage of qualified Christian teachers is a grave religious problem.

As far back as 1954, a Conference of *The Christian Teachers' Guild* (then an active and weighty body) issued a Report after its sessions in Kandy in August that year.

The Chairman of the Conference was Mr. C. J. Oorloff of Wesley College. The Chairman of "Commissions" were:—Rev. S. K. Bunker and Rev. S. P. Appasamy from Jaffna College, Rev. R. W. Pile, Chaplain of Wesley College and Mr. A. M. K. Coomaraswamy.

Rev. G. Basil Jackson, Methodist Minister who was then Secretary of the NCC, was entrusted with the task of editing the Report of the Conference with some supplementary material from the Teachers' Training Course held in April 1955 at Bandarawela, conducted by Rev John Foster who delivered five lectures on "*The Christian Teacher*".

The outcome of Rev. Jackson's efforts was a small booklet of 47 pages entitled "*The Responsibility of the Christian School*" from which we have taken the following extract:—

"The Church should be more acutely aware of the seriousness of the dearth of Christian teachers. This is not merely an administrative problem. It is primarily a religious problem.

The shortage of teachers of good professional qualifications constitute a call from God which the Church must mediate to its people.

The Church must proclaim the Call to God's service in educational work and must *nurture, train, appoint and sustain* those who answer to the call." [The Italics are ours.]

The booklet is important for many reasons. The Christian Teachers' Guild of Sri Lanka has never had an opportunity for such a Conference since 1955. With the 'take over' of schools in October 1959 many Christian teachers and Principals became a scattered lot, and the whole structure of education became monolithic.

But what the booklet has to say about the Christian teacher remains even today a vital issue. Not all Christian students in the country attend Private schools of the Christian Denomination. Not all teachers on the Staff of Christian Schools are Christian teachers and not all Christian teachers in government schools have the opportunity of being useful to the Christian students in that school.

What should be admitted as distressing (for whatever reason) is the lack of a flaming enthusiasm among Christian young men graduating from our Universities to take up to the teaching profession even when the private Christian denominational Schools offer them a reasonable good climate for a career.

Many young men with qualifications who have members of the family abroad are now seeking refuge in foreign climes from what they consider to be the cruel quirks of fate in this country.

But we have also to think of the larger number of Christian parents who have perforce to educate their children in Sri Lanka and who have to live with the quirks of fate here and who need qualified Christian teachers for the nurture of their Children.

Unless the Christian Church takes the matter seriously, the results on the education of our children will be disastrous. In fact the situation today with regard to education of Christian children is more serious than what it was when Rev Jackson compiled the Reports of two big Christian Conferences into a small booklet.

Unfortunately, many of the Reports, documents and other material which are the product of well organised Seminars and Conferences are welcomed with applause but are soon pigeon-holed. We can only hope that the Reports of future Christian Conferences will meet with a better fate.

From Malay Street to Isurupaya

Malay Street has been a by-word in education in Sri Lanka since the introduction of Free Education and more significantly since the "Take-Over" of schools in October 1959.

The 160 000 teachers in government schools would have at one time or other walked along the corridors of the Ministry buildings to interview one or other of the many Staff officers or their subject clerks seated at their desks in a honeycomb of offices shockingly bear of creature comforts.

We are happy that educational administration in Sri Lanka has moved to more picturesque surroundings, more open win-

News from Navajeevanam

Two functions took place at Navajeevanam to coincide with the 83rd Birthday of Sister Elizabeth Baker, M.B.E. — 22nd February 1985.

A new Boy's Hostel for senior students constructed with aid given by the Canadian Embassy and called "Canada Hostel" was dedicated open by Fr. T. A. J. Mathuranayagam at 4 p.m. This Hostel as well as the other Boys' Hostel for juniors will be in charge of a Warden, who is now in Bangalore undergoing training in Wardenship at the Training Center for Wardens under a scholarship granted to him by the Sri Lanka Council for Kindernothilfe, W. Germany.

Shortly afterwards, at 4.30 p.m. a new building named "Pilgrim's Rest" was declared open by Sister Elizabeth Baker, who was mainly responsible for raising funds for this project. It will be interesting to note that the plot of land on which the building stands was purchased from the first labourer at Navajeevanam, who later opted to reside with his children. Funds for the value of the land came from Miss Beth Beamond, a Missionary who was in Ceylon some years ago and who worked along with Sister Elizabeth at Puttur for a short while. Sister related how a friend Miss Beamond, 94 years, at her death was so interested in Navajeevanam that a legacy came just in time to meet the building bills. The building consists of two rooms with attached

Obituary

Mrs. H. K. Bonney

We regret to record the sudden death which occurred in England on Friday (22-2-85) of Mrs. Helen Kulakolunthu Bonney, wife of late Mr. T. P. Bonney (Agricultural Instructor) and sister-in-law of late Mr. Kanagathungam Bonney.

The funeral service will take place at No: 6 Ashcombe Road, Wimbeldon, London S.W. 19 on 2-3-85. Mrs. Bonney comes from a well known family in Jaffna, the only daughter of late Mr. Murugeu and niece of late Rev. Morse.

Mrs. Bonney leaves behind her four children Rathy, Ranne, Ranji and Balendra in Sri Lanka and Indranee, Jeyabalan and Jeyaseelan in England, her (sons-in-law and daughters-in-law) and a host of relatives to mourn her loss.

"Precious in the sight of the Lord is the death of His saints" (Ps. 116:15)

— Cor.

bath and toilette with a common sitting-cum-dining room in the middle with a front verandah. The building is surrounded with fields and gardens and is far away from the main Campus. It is ideally suited for retired persons who wish to lead a peaceful and solitary life during the rest of their life time.

Anyone interested in occupying one of the rooms may communicate with the Director, Navajeevanam, for details.

dows and also towards a more benign relationship between those who lay down policy and those who have to execute it.

At a time when Sri Lanka is inching its way to political stability, it is important that *Isurupaya*, as the Centre of Educational Administration in the country, should have only one overriding motivation—the zeal for quality in Education in Sri Lanka.

It is also important for our Educational planners to remember that it is a distinguished array of *teachers and headmasters* that has always guided and guarded Education in this country, and not a team of Educational officers and planners who, however eminent in their line only laid down policy and saw to its implementation.

We have now to refurbish the blurred image of the Headmaster (we use the term in the sense it was used early in the century) and the Teacher, if education in this country is to be meaningful in our contemporary political context.

The ripple effects of meddle and muddle in Education have had a paralysing effect in our schools. "When everybody is somebody, then nobody is anybody" runs an old adage. The duration of a school match which was due on the cards early in March this year appeared initially as reported in the media to be assuming the proportions of another full blown national crisis. We are preoccupied with surfaces in an age which should plumb new depths.

Teachers and Principals of schools in the country have been reduced to symbols of fear and futility, unable to take firm decisions in respect of their own schools even in matters strictly within their purview because of their inability to distinguish between the 'somebods' and the 'nobodys' in Education today.

If *Isurupaya*, as the new centre of Educational Administration is to make a significant contribution to education in this country, it should adopt as the paradigm of its administrative policy those well known words of Dr Elliott Gabelle, Vice-President of the African National Council (ANC) which he addressed to Ian Smith of Rhodesia:—

"It is not who is right but what is right that matters. There cannot be two rights."

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. QB/59/300/26/82.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 1st March 1985 and published by Mr. Alvappillai Rajasingham, 330, Navalar Road, Jaffna.